

enten ved særskilt meddelelse til hver enkelt boligsikringsmodtager eller ved annoncering i dagspressen eller lignende.

Også udenfor de faste årlige reguleringer vil der kunne ske regulering af løbende boligsikringsydelse, såfremt husstandsindkomsten senere ændres, jfr. §§ 10-11, og ved 1. gangs ansøgning om boligsikring er der ligeledes adgang til at beregne boligsikringsydelsen på grundlag af en a-journført husstandsindkomst, såfremt denne måtte afvige fra den tidligere skønnede indkomst, jfr. § 8, stk. 2.

Sammenfattende kan det siges, at forskudsskemaerne kun danner grundlag for beregning og regulering af boligsikringsydelse, såfremt der ikke i det konkrete tilfælde måtte foreligge et andet beregningsgrundlag, der giver bedre udtryk for den aktuelle indkomst.

Et andet spørgsmål er, om det er hensigtsmæssigt at knytte boligsikringens beregning til størrelsen af den forventede indkomst i det pågældende indkomstår i stedet for — som det var tilfældet før kildeskattelovens ikrafttræden — den faktisk opgjorte skattepligtige indkomst for det forløbne år. Overfor den usikkerhed der nødvendigvis må knytte sig til skønnet over den forventede indkomst i indkomståret, står hensynet til at hidføre størst mulig samtidighed mellem indkomst og boligsikring (og indkomstskat).

Dette forhold blev behandlet af folketingets boligudvalg i foråret 1968 (jfr. boligministeriets besvarelse den 21. marts 1968 af udvalgets spørgsmål 13), hvor man tillagde sidstnævnte hensyn den største vægt, jfr. den nu gældende § 7, stk. 1, som blev indsat i boligsikringsloven ved lovændringen den 1. april 1968.